

om Forslagsstillerne her forudsætte det modsatte, men det er jo dog Meningen, at Sogneraadsmedlemmerne skulle møde — saa vil det jo være Tilfældet, at Forslaget ikke kan vedtages uden med $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer, hvilket er $\frac{2}{3}$ af det samlede Sogneraad's Medlemsantal.

Med Hensyn til § 21 hævdede den ærede Ordfører, at Indenrigsministerens Tilladelse bør være nødvendig, for at der skulde kunne udskrives mere end en Trediedel paa Sognekommunerne. Det viser en mærkelig Mistillid til vore Amtsraad. Man kan maaske beskyldte vore Amtsraad for meget, men jeg tror ikke, at man beskyldte dem for at handle letsindigt med de Midler, der ere betroede dem. Jeg tror, at Amtsraadene er en meget forsigtig og overvejende Institution, som ikke gaar vild. Jeg synes, at vi allerede ved andre Bestemmelser i disse Lovforslag have indført ret betydelige Indskrænkninger i det tidligere saa højt priste kommunale Selvstyre, saa jeg havde ikke ventet mig, navnlig fra den ærede Ordførers Side, at blive gendrevet paa den Maade, at Indenrigsministerens Samtykke maatte være nødvendigt, hvis man skulde kunne betro Amtsraadene at paaligne ud over denne Trediedel paa Kommunerne. Den ærede Ordfører syntes, hvad jeg selvfølgelig ikke fortænker ham i, bedre om Kommissionens Forslag, at fordele Sognekommunerens Bidrag efter det af Kommissionen angivne Forhold med en Trediedel paa de tre forskellige Faktorer, Hartkorn, Folkemængde og Skøn. Og Grunden til, at den ærede Ordfører holdt fast paa dette, var navnlig, at det gjaldt om at have et saa stort Skønsbeløb til Fordeling som muligt. Men jeg tror dog, at det ikke skal kunne imødegaas, at hvad man fordeler efter Skøn, det er altid det, som der mest kan tages fejl i. Og, som sagt, naar man gør Skønsubrikken for stor, kan den misbruges. Jeg tror, at det eneste Amt, hvor den nuværende Skønfordeling har vist sig utilstrækkelig, det var Kjøbenhavns Amtsraadsreds, saa længe vi havde Frederiksberg blandt vore Sognekommuner. Jeg tror ikke, at det har vist sig i nogen anden Amtsraadsreds, at det Bidrag, der har været til Fordeling, har været for ringe. Endelig skal jeg blot med Hensyn til denne lille Redaktionsændring, at kalde Afsnittet §§ 20 og 21: „Hartkornsskattens Begrænsning“ i Stedet for: „Fiksering“, sige, at jeg synes altid, at man skal kalde enhver Ting ved sit rette Navn, og naar den ærede Ordfører hævder, at man lige saa godt kan kalde det

„Fiksering“, ja, saa kunde man lige saa godt give det ethvert andet Navn; naar Navnet ikke skal svare til det, det udtrykker, er det jo ligegyldigt, hvilket Navn, der bruges.

Knudsen: Jeg vil gøre nogle korte Bemærkninger i Anledning af den ærede Ordførers Bemærkninger. Han mente ikke, at det Forslag, jeg har stillet under Nr. 1 var saa heldigt som den Affattelse, Flertallet har givet sit Forslag. Jeg er imidlertid fremdeles af den Mening, at min Affattelse inddrager alle Næringer under den mellemkommunale Beskatning, medens Flertallets Forslag undtager adskillige Næringer. Jeg har altsaa tilsigtet med mit Ændringsforslag, at alle Næringer skulde komme ind under den mellemkommunale Beskatning, og det mener jeg ogsaa opnaas derved, medens det ikke er Tilfældet med Flertallets. Hvad angaar Embedsmændene, kunne Kommunerne jo ganske vist betinge sig, at de skulde bo i Kommunen, men det forekommer mig dog rimeligere, at de, naar de vare Kommunens Embedsmænd, ogsaa svarede Skat til den Kommune, hvorfra de have deres Indtægt. Jeg kan ikke indse, at der er Grund til ikke at tage Statens Embedsmænd med trods den ærede Ordførers Udtalelse.

Den ærede Ordfører mente, at § 16, 2det Stykke, angaaende den stigende Skala i Kommunerne, tog alle rimelige Hensyn til Beskatningen af de forskellige Indtægter. Det forekommer mig dog, at da den ærede Ordfører havde Ordet ved 1ste Behandling angaaende dette Spørgsmaal, pointerede han meget stærkt, at netop det, der var foreslaaet i § 16 og som Flertallet var gaaet med til, var et stort Offer fra Flertallets Side, og det synes mig ikke, at han den Gang var saa tilfreds med den Affattelse af § 16, som han synes nu at være. Med Hensyn til den Virkning, som denne Paragraf vil medføre, skal jeg tillade mig at fremkomme med nogle enkelte Oplysninger. De Indtægter, som ikke ere indbefattede under den udtrykkelig nævnte Beskatning, som jeg i mit Ændringsforslag har betegnet med Tallene 1, 2, 3 og 4, vil efter Flertallets Forslag kun kunne forhøjes med indtil 35 pCt. og ned sættes med indtil 65 pCt. Dette vil føre til, at en Indtægt paa 100,000 Kr., som altsaa ikke falder ind under nogen af de fire Klasser, kun vil kunne forhøjes med 35 pCt., hvorfra følger, at der af denne Indtægt, for saa vidt Skatteprocenten er 6, vil blive svaret 8,1 pCt. Tager man der-